

"Ομιλία του Διδασκάλου μας την 27/6/1974.

"Άδελφοί μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Σήμερα εἶναι τό πρώτον μάθημα τοῦ ἕσω κύκλου ἔρευνης τῆς ἀληθείας
Αγίου Σπυρίδωνος Λευκωσίας παρισταμένων καὶ δύο μελῶν ὄλλου ἕσω κύκλου.

Τό μαθήματα τοῦ ἕσω κύκλου πρέπει νὰ σᾶς ἀπασχολήσουν σοβαρά, διδτά
εἶναι, καὶ θεωρητικά ὄλλα κυρίως καὶ γυμνάσματα τά δποῖα θὲ πρέπη νὰ σᾶς δώσουν
ἔμπειρες, γνώσεις καὶ δργδιερά πολὺ σᾶς εὔχομαι, ἵκανδητες. Ἀπό τούς κύκλους
σας, τούς ἕσω κύκλους θὲ γίνουν τόσον Ψυχοθεραπευταί ἀδελφοί τοῦ ἐλέους ἡ ἀδρατοί^{βοηθοί;} πολὺ δισκολώτερον ἔργον αὐτὸς καὶ ἄλλες τάξεις ἔργασίας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν
πρές τόν συνάνθρωπον.

Τό πρώτον πρόσδον πού πρέπει νὰ ἔχῃ ἔνας δ δποῖος εἰσέρχεται εἰς τόν
ἕσω κύκλον καὶ τό μόνον προσδόν πού θὰ ἔχῃ πάντοτε θὲ εἶναι ἡ ἀγάπη πρός τόν πλησίον.
Δύτη δέν εἶναι καὶ ἡ ἐντολή τοῦ Πολύ 'Ηγαπημένου; "Ἄγαπήσεις τόν πλησίον σου ὡς
τόν ἔαυτόν σου". Ἀσφαλῶς αὐτή δέν εἶναι ἡ Θεία 'Ἄγαπη, τό δ ἀγαπήσης τόν πλησίον
σου ὡς τόν ἔαυτόν σου, ὑπάρχει ἀκόμα μεγάλντερη ἀγάπη ἡ Θείκη 'Ἄγαπη, τό δ ἀγαπή-
σης τόν πλησίον σου ὡς ΕΚΕΙΝΟΣ ΕΙΝΑΙ, ξεχάνοντας τόν ἔαυτόν σου στόν πλησίον σου.

Μέ τόν ἴδιον τρόπον πού τόσον δ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ τό φῶς τό φωτίζον πάντα^{άνθρωπον} ἔρχεται τόν κεδρον, ἀγαπᾶ κάθε ἔνα ἀπό τούς ἀνθρώπους πού ἔρχονται
εἰς τήν ζωήν. Σέ κάθε εἰσπνοήν σας ΕΚΕΙΝΟΣ γίνεται σεῖς, εἶτε τό γνωρίζετε εἴτε
δέν τό γνωρίζετε, χωρίς νὰ ἔχῃ τήν ἀπαίτησιν νὰ τό γνωρίζετε.

Δύτη εἶναι ἡ Θεία Δογοίκη 'Ἄγαπη, δέν τήν ζητᾷ ἀπό σᾶς πρός τό παρόν
δλλάτ τουλάχιστον νὰ ἀγαπᾶτε τόν πλησίον σας, σάν τόν ἔαυτόν σας. Αύτοι εἶναι ἀνα-
γκαῖον γιά τόν ψυχοθεραπευτήν, γιατί πιστέψετε με, ἀν δέν φάσσετε στό σημεῖον αύ-
τοι δέν μπορεῖτε νὰ βοηθήσετε μέσον τής Ψυχοθεραπείας τόν συνάνθρωπον σας. Δέν θὲ
μπορεῖνται ἀφομοιώση τήν ζωήκτητα - αἰθερικτητητα πού θὲ μάθετε νὰ ἔξαποστέλλετε ἀπό
σᾶς, τό διάκινο σας σῶμα στό σῶμα του, δέν θὲ μπορῆ νά τήν ἀφομοιώση.

"Ωστε, τό πρώτον, πού πρέπει νὰ ἔχετε ὑπόψιν σας, εἶναι, δτε θὲ δια-
πάτε τόν πλησίον σας, σάν τόν ἔαυτόν σας, διὰ νὰ γίνετε καλοί ψυχοθεραπευτές, δρ-
ατοί βοηθοί, ἀργδιερά. Διὰ νὰ γίνετε ἀδρατοί βοηθοί, ἀσφαλῶς θὲ πρέπη νὰ ἀποκτή-
σετε τές δυνάμεις πού λέγομεν, ἐκσωμάτωσιν, ὑλοποίησιν, ἀφυλοποίησιν, προέκτασιν,
προέκτασιν τής αἰσθητικτητος, δηλαδή μεταφοράς ζωήκτητος - αἰθερικτητος ἀπό τό
σῶμα σας εἰς τό σῶμα τοῦ ὄλλου, συλλογήν αἰθερικτητος - ζωήκτητος ἀπό τό διάκι-
νο σύμπαντα, ἀκόμα καὶ ἀπό τό ἥλιακδ σύστημα, ἀπό τόν Ήλιον, μέσα στό σῶμα σας.

"Οπως εἶτα καὶ εἰς τήν ἀρχήν δέν εἶναι μόνον θεωρητικές γνώσεις, δλ-
λάδ καὶ γυμνάσματα τά δποῖα θὲ σᾶς προικίσουν μὲ δύναμιν, ἵκανδητες, καὶ νὰ προχω-
ρήσετε.

Δέν εἶναι τόσον δνομασία βαθμοῦ, ἡ εἰσόδος σ' ἔναν κύκλον πού ἔχει
απημασίαν, ἀλλάδ ἡ προδόδος ἡ δική σας πού ἔχει σημασίαν. "Ωστε, ἀπό σᾶς τούς ἴδιους
ἔξιρταται.

Θέ προσέξετε δτε πολλάδ ἀπό τό μαθήματά σας θὲ πρέπη νὰ μείνουν αύ-
στερῆς μυστικά, θὲ μπορεῖτε νὰ τά συζητήσετε μὲ τόν γήγενον Διδσκαλόν σας ἡ καὶ
τόν προϊστάμενον Διδσκαλόν σας πού ἀνέλαβε τόν κύκλον σας, τόν δελφόν σας, δ
δποῖος πολλάδ κατέχει, πολλάδ θὲ σᾶς μεταδώση, δύως, δέν θὲ πρέπη νὰ συζητᾶτε μὲ
ἀμυήτους τοῦ κύκλου σας. "Όταν λέγω τοῦ κύκλου σας ἔννοι τοῦ ἕσω κύκλου. 'Ἄκομα
καὶ μὲ μυηδέντας στόν ἕσω κύκλον δέν πρέπει νὰ μιλᾶτε πολλάδ γιάς ἐμπειρίες ἴδικες
σας καὶ γιά τά γυμνάσματα τά δποῖα θὲ κάμνετε καὶ τά μαθήματα τά δποῖα θὲ παίρνε-
τε, διδτά ἀσφαλῶς δέν εἶναι ἔτοιμοι νὰ τά ἀντιληφθοῦν.

"Εκτός τούτου, εἶπα δτε θὲ ἀποκτήσετε ὠρισμένες δυνάμεις. Οἱ δυνά-
μεις αύτές μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ γιά τό κακό, γιά ἐγωϊστικούς λόγους γιά
ἱκανοποίησιν θὲ ἔλεγα φιλοδοξιῶν δνοήσων. Μήν γίνετε ἁστεῖς οἱ ἴδιοι ἡ αἴτια νὰ
γνωρίσουν ὠρισμένοι πονηροί τόν τρόπον ἀποκτήσεως δυνάμεων, μεταχειριζόμενοι γυ-
μνάσματα τά δποῖα θὲ σᾶς ἐμπιστευθοῦν οἱ Διδσκαλοί σας. 'Ἄσφαλῶς μέσα στό μαθήμα-
τά σας θὲ εἶναι τό πῶς θὲ ἐκγυμνίσετε τό ούτω καλούμενον διπλοῦν αἰθερικόν σῶμα
...../2

τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σας σώματος στὸν νᾶ ἐμπλουτίσετε αὐτὸν μὲ ζωϊκότηταν - αἰθερικότητα πρὸς ὄφελος φυσικὸν τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σας σώματος, πρὸς πλήρη ὑγείαν τοῦ ὑλικοῦ σας σώματος, ἀλλὰ καὶ πρὸς πλήρη χρησιμοκότηταν του διέ νᾶ τὸ μεταχειρισθῆτε εἰς τὴν ἔκτιξεν δυνάμεων διώρισμένον σκοπόν, συγκεκριμένως διμ τὴν θεραπείαν ἀσθενῶν, αὐτὸν εἶναι τὴν ψυχοθεραπείαν.

"Η Πνευματική θεραπεία εἶναι κατὰ πολὺ· πολὺ διαφορετικό, εἶναι διαν σᾶς δοσῆς κραγματική τὴν ἔξουσία καὶ ὅχι τὴν γνῶσις μδνον.

Κατ' ἄρχην αὐτές εἶναι ἵκαντητες οἱ δηποτες θᾶτη πρέπη νᾶ σᾶς ἵκανοποιήσουν. θᾶτη σᾶς δώσουν ἀσφαλῶς μιὰν ἵκανοποιήσην δτι ἔχετε προοδεύση. Παράλληλα μὲ τές δυνάμεις αὐτές θᾶτη πρέπη νᾶ ἀποκομίσετε καὶ γνῶσεις, θᾶτη μάθετε τὸν πλήρη συντονισμόν, συγκέντρωσιν, προσήλωσιν, κυριαρχίαν ἐπὶ τῶν συναισθημάτων, σκέψεων, τὴν εἰδωλοπλαστικήν, τὴν ἐννοιογνωσίαν. Δύτε δλα ἀνήκουν εἰς τὸν ἕσω κύκλον.

"Ωστε ἔχετε πολλήν ἐργασίαν καὶ πιθανῶς πολλῶν ἑτῶν ἐργασίαν εἰς τὸν ἔσω κύκλον, προσοῦ νόμισετε δτι ἔχετε ἔξαντλήση, δλα δσα ἔχετε νᾶ μάθετε εἰς τὸν ἔσω κύκλον για νᾶ εἰσέλθετε εἰς τὸν ἐσώτερον.

• Σᾶς εὔχομαι καλήν πρόδοδον. "Ελπίζω νᾶ δῶ καλούς ψυχοθεραπευτάς, δοράτευς βοηθούς. "Ο θερισμός εἶναι πολλύς καὶ οἱ θερισταὶ δλίγοι καὶ εἰσθε σὲ μιὰν ἐποχήν χάους καὶ συγχύσεως. Εἰσηγοῦμαι ἴσορροπημένα μυαλό, δρθολογισμόν, ἀποκή ἀπό πολιτεκής ἀνοησίες πού εἶναι φραγμός πρὸς τὴν ἄδολην ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον.

"Όλους θᾶτη ἀγαπᾶτε σᾶν ἀδελφούς σας, κανέναν δέν θᾶτη κρίνετε, κανέναν δέν θᾶτη κατακρίνετε, δλους θᾶτη βοηθήσετε, τὴν ἀγάπην σας θᾶτη τὴν δώσετε σὲ δλους χωρίς νᾶ σᾶς ἐνδιαφέρουν τὰ φρονήματά των. "Οπως δ "Ἄλιος φωτίζει τὰ πρόσωπα δλων, ἀγαθῶν καὶ κακῶν, καὶ σᾶς τὸ φῶς τῆς καρδίας σας θᾶτη φωτίζει δλους, ἀγαθούς καὶ εύρισκομένους μέσα στὴν ἄγνοιαν, δέν λέγω κακούς.

— Μέ τὸν τρόπον αὐτὸν πραγματικά μπορεῖτε νᾶ βοηθήσετε τὸν συνάνθρωπον. Εύρισκεσθε τώρα σὲ μιὰν ἐποχήν συγχύσεως πού θᾶτη πρέπη νᾶ ἐργασθῆτε μέ φρονησιν. Για σᾶς τὸν Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ", πρέπει νᾶ ἔχῃ αὐτὴν τὴν σημασίαν πρωτίστως.

Φρονησιν, δρθολογισμόν καὶ ἐργασίαν.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

"Αρχῖσθε τώρα τὰ γυμνάσματά σας.

"Ολοι πρέπει νᾶ γνωρίζετε δτι τὸ παχυλὸν σας ὑλικὸν σῶμα εἶναι κτισμένο μέριο πρὸς μδριον, κύτταρο πρὸς κύτταρο, ἀτομο πρὸς ἀτομο, στὸ διπλοῦν αἰθερικόν. Κατ' ἄρχην εἰς τὴν προέκτασιν τὴν Ψυχή αὐτοεπίγνωσις ἔφερε μαζύ της τὸ λεγόμενον Μόνιμον "Ἀτομο τὸ Μόνιμον αὐτὸν "Ἀτομον σᾶν μικροφίλμ, ἔφερε μαζύ του ἐμπειρίες τοῦ παρελθόντος καὶ τὸ κάθε τι πού οἱ Κύριοι τῆς εἰμαρμένης ἔθεσαν δια τὸν σχηματισμόν ἐνδις νέου παχυλοῦ ὑλικοῦ, Ψυχικοῦ καὶ Νοητικοῦ σώματος, για νᾶ ἐκφράσουν αὐτό, τὴν νέαν προσωπικότητα πάνω στὴν λεγομένη Μόνιμην προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσιν.

Νᾶ εἴπωμεν δτι, τὴν Μόνιμη προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις στὴν πραγματικότητα εἶναι αὐτὸν τὸ Μόνιμον "Ἀτομο; Μέλιστα.

Αὐτὸν τὸ Μόνιμον "Ἀτομον ἔχει μέσα αἰθερικήν παχυλήν ὕλην, Ψυχικήν καὶ Νοητικήν, δηλαδή τρεῖς βαθμούς κραδασμῶν εἰς ἔνα. Νᾶ εἴπωμεν ἔναν Μόνιμον, τρισυπόστατον ἀτομον πού εἶναι τὸ κέντρον τῆς Αὐτοεπίγνωσεως Μόνιμου Προσωπικότητος. Αὐτὸν ἔσχημα τὸν θῆτην προέκτασιν πού εἶχε τὴν θεία Μονάς "Διατός σας ὡς Μόνιμη Προσωπικότητα Ψυχή Αὐτοεπίγνωσις. Καὶ αὐτὸν εἶναι τὸ Μόνιμον "Ἀτομον πού τέλος σᾶν ἔνα φωτεινό σημεῖο θᾶτη δώση εἰς τὴν Αὐτοεπίγνωσιν τὴν 'Οντοποιήσιν μέσα εἰς τὴν Μόνιμη θεία Μονάδα.

"Ωστε, τὸ δτι ἔχει σημασίαν εἰς τὸν ἄνθρωπον εἶναι τὸ Μόνιμο αὐτὸν "Ἀτομο αἰώνιο περικλεῖον τὴν Πνιγοφίαν, Παντοδυναμίαν καὶ Ηλαγαθότητα πού ήμετες θᾶτη δυομάζωμεν Μόνιμην Προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσιν.. Δέν εἶναι τὴν Ψυχή Αὐτοεπίγνωσεως προσέξετε στὸ σημεῖον αὐτό. Αὐτὸν τὸ ἔνδυμα τῆς Ψυχῆς Αὐτοεπίγνωσεως προσέξετε στὸ σημεῖον αὐτό. Αὐτὸν τὸ ἔνδυμα τὸ δποτον θᾶτη καναρισθῆται καὶ θᾶτη πάρη μαζύ της τὴν Προσωπικότης Μόνιμη αὐτοεπίγνωσις, έν-

χῇ Αὐτοεπίγνωσις εἰς τὴν θέωσιν.

Μένω στὸ Μόνιμον Ἀτομὸν σὰν Θεῖα Πανσοφία Παντοδυναμία καὶ Παναγαθότης εἶναι οἱ κραδασμοὶ ἐκεῖνοι τοῦ Νοῦ ποὺ ὄνομάζομεν ζωϊκότηταν – αἰθερικότηταν καὶ ὡς συναντήσωμεν ὡς συνδετικὸν κρίκον τοῦ Νοητικοῦ σῶματος μὲ τὸ Νοητὸν, τοῦ Ψυχικοῦ σῶματος ἢ τὸ Νοητικὸν, τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σῶματος μὲ τὸ Ψυχικὸν καὶ Νοητικὸν.

“Ωστε, εἶναι συνδετικοὶ κρίκοι, δὲλλαὶ ὀστέοστον καὶ μέρη τῶν σωμάτων αὐτῶν.

Θα διχοληθοῦμεν τῷρα στὸν ἔσω κύκλον μὲ τὸ διπλοῦν αἰθερικὸν τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σῶματος. Σὲ ώρισμένα μαθῆματα ἔχομεν πεῖ ὅτι τὸ παχυλὸν ὑλικόν σῶμα ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑπτά στοιχεῖα. Τρία ὕρατά, δύο συγκεκριμένων δρατά τὸ ἔνα μᾶλλον δρατόν καὶ ἀδρατόν, καὶ, τὰ τέσσερα ἀδρατά. Νέο τὰ περιγράψωμεν. Τοῦ δρατά εἶναι τὰ στερεὰ, (ὅστις σάρκες), τὰ ὑγρά, (αἷμα συμπύκνωσις σαρκῶν κλπ., κλπ.) τὰ ἀέρια, σχετικῶς δρατά. Τὰ ἀδρατά, Κινητικὸς αἰνῆρος, Δημητηριακὸς αἰνῆρος, Ἀποτυπωτικὸς αἰνῆρος, καὶ Δημιουργικὸς Αἰνῆρος. Τὰ τρία δρατά κτίζονται πάνω στὰ τέσσερα ἀδρατά.

Στὸν ἔσω κύκλον θεὶ μάθωμεν πῶς ὁ Κινητικὸς αἰνῆρος εἶναι ποὺ κτίζει μέσον τοῦ Δημιουργικοῦ Αἰνέρος τὸ παχυλὸν ὑλικόν σῶμα, εἶναι ἡ αἰτία τοῦ μεταβολισμοῦ, τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος, τῶν εἰσπνοῶν καὶ ἔκπνοῶν καὶ κάθε λειτουργίας μέσα στὸ παχυλὸν ὑλικόν σῶμα.

Ο αἰσθητικὸς Αἰνῆρος, εἶναι αὐτὸς ποὺ μᾶς δίδει τὴν αἴσθησιν τῆς ἀφῆς, καὶ τὴν ἰκανότητα βλων τῶν ἄλλων αἰσθῆσεων να δάντιλαμβανῶμενα τὸν παχυλὸν ὑλικόν κόσμον ἡ νά παρινωμεν ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸν παχυλὸν ὑλικόν κόσμον. Ἡμεῖς τοῦ ἔσω κύκλου θεὶ μάθωμεν νά τὸν χρησιμοποιοῦμεν τὸν αἰσθητικὸν αἰνέρα εἰς τὸ νά μᾶς φέρνῃ σὲ ἐπαφήν μὲ τὸ Ψυχικόν σῶμα, ἀργότερον μέσον τῶν γυμνασμάτων, νά τὸν κινοῦμεν μέσα στὸ παχυλὸν ὑλικόν σῶμα, ἐννοῶ εἰς τὸ αἰθερικὸν μέρος τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σῶματος, νά τὸν συμπυκνώμεν, νά τὸν προεκτείνωμεν – ἐπαναλαμβάνω, τὸν αἰσθητικὸν αἰνέρα μέσον τοῦ κινητικοῦ αἰνέρος – χρησιμοποιῶντας καὶ τὸν Ἀποτυπωτικὸν αἰνέρα μέσον τῆς λεγομένης εἰδωλοπλαστικῆς διὰ νά δοῦμεν ὀρισμένα φαινόμενα νά τὰ γνωρίσωμεν καὶ νά διποκτήσωμεν ὀρισμένας ἰκανότητας.

Διὰ τὸν Δημιουργικὸν Αἰνέρα, θεὶ δημιλήσωμεν πολὺ πολὺ ἀργότερα. Αὐτὸς εἶναι πρὸς τὸ παρόν καθολοκήρηταν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Δέν θα ἐκλάβετε τὸν Δημιουργικὸν Αἰνέρα ὡς τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, προσέξετε στὸ σημεῖον αὐτὸν, εἶναι δργανὸν ΤΟΥ, μέσον τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ καὶ ὅχι τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ.

“Ωστε, ἔχομεν ἀρχετήνην ἔργασίαν ἐπὶ τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ,

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

Ἐρώτησις: Μποροῦμεν νά περιωμεν ἔναν παράδειγμα μιάν ἀθλητικήν δμάδα νά τὴν παρουσιάσωμεν νά ἀντιληφθοῦμεν καλύτερα, μὲ πολλούς δρομεῖς ὡς τὴν Μόνιμη προσωπικότητα;

Ἀπάντησις: Ο δρομεὺς εἰς τές ἐνσάρκωσεις εἶναι πάντοτε δ ἕδιος. Η προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις, Μόνιμη προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις ἀφομοιώνεται μὲ τές ἐκεῖστοτε προεκτάσεις τῆς προσωπικότητες, δόνομα, φύλον, ἔκφρασιν καὶ εἶναι ἐκεῖνες. Αποβάλλει φυσικές ἔμπειρίες, δὲλλαὶ τὸ κεντρικὸν σημεῖον μένει δασμέντον, τὸ ἕδιο. Προσέξετε πιδ πολὺ. Κάθε ἔνας λέγει, ἐγώ εἶμαι. “Οταν λέγη, ἐγώ εἶμαι, τέ ἐννοεῖ; Τὸν ἐαυτὸν του, φίς κέντρον Αὐτοεπιγνώσεως. Ἐγώ εἶμαι, ἀδριστα. Δέν λέγει, ἐγώ εἶμαι δ Γιωργος, ἐγώ εἶμαι δ Ἀνδρέας, ἐγώ εἶμαι δ Γιάννης, πλέον, δταν πεῖ, ἐγώ εἶμαι δ Γιάννης ἡ ἐγώ εἶμαι δ Ἀνδρέας προσδιορίζετε τὸν ἐαυτὸν του.

“Ἄς υποθέσωμεν διας διε, ἔχω ἔναν ἀνθρώπον δ δποῖος γεννήθηκε πῆρεν ὀρισμένες ἔμπειρίες, κοιμήσηκε, ξύπνησεν τὴν ἐπομένην, δέν εἶναι δυναγκη·νά θυμᾶτε λεπτομέρειες τῶν ἔμπειριῶν ποὺ πῆρε, ὀστέοστον τές ἔμπειρίες τές θυμᾶται. Παίρνετε νέες ἔμπειρίες τδ ἕδιο προσωπιν.

“Ἄς υποθέσωμεν διε μέσα στὸν χρόνον καὶ τὸν χῖρον τοῦ δὲλλαζούν τὸ διορια προηγουμένως εἶχεν ἔνα χαΐδευτικό δόνομα, ἵσως καὶ δεύτερον χαΐδευτικό δόνομα τά δοκοῖα μὲ τὸν κατρόν ξεχνᾶ, τότε καὶ τὸν ξεχνᾶ, τότε καὶ τὸν ξεχνᾶ, τότε καὶ τὸν ξεχνᾶ. Προχωρεῖ, τοῦ δίδουν ἔναν νέον δόνομα, διαγκάζεται νά μετοικίσῃ σὲ κάποιον ἄλλον τέπον ποὺ εἶναι δυναγκη νά πάρει ἔναν

δνομα τους τόπους έκεινου. Παίρνει έναν ἄλλον σύγομα καὶ τώρα δρχέται νῦν διαλογίζεται. Λόγον χάριν, δνομαζόμην "Ακης, μικρό πατέρι μὲν ἐμπειρίες ἔνδιαφέρουντα πού ήταν του" "Ακη. Μεγάλωσεν δὲ "Δικής, έγινεν καὶ ἄλλο πού ὑποκοριστεικό ήτο τοῦ" Ακης, Χριστος. Τώρα μὲν Χριστος ἔχει ἄλλες ἐμπειρίες, θέλει ἄλλα πρόγματα, ἄλλα ἔνδιαφέροντα, δῆμης τοῦ σπίτι του, ἀλλέται τόπον διεμονῆς, πάει σὲ μίαν ἄλλην χώραν, νέα ἔνδιαφέροντα καὶ τότε δηδού Χριστος δνομάζεται Κρίς. "Ισως καὶ μιάν νέαν γλώσσαν τώρα, ἄλλην γλώσσαν νῦν μεταχειρίζεται. Βλέπομεν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον σὲ διάφορες καταστάσεις. "Άν κλεσθεῖ τὰ μάτια του καὶ πεῦ, ἔγω εἶμαι; "Εγώ; Ποιῶς ἔγω; "Ο" Ακης; δι Χριστος; δι Κρίς; δργότερα καὶ τὸ Κρίς φεύγει, μπορεῖ νῦν μείνη μόνον τὸ ἐπίνετον, δι Κυρίος τάδε, ωτίσσον ἔχει ένιν κεντρικόν σημεῖον πού ήσαν ζλοι αὐτοῖς, ἔγω, εἶμαι, ἔγω, καὶ αὐτὸν ἔγω, εἶμαι, ἔγω, δέν ήτο μικρό ζτιν δνομάζετο "Ακης, δέν μεγάλωσεν σταν ἔγινεν Κιστερ μὲν τὸ ἐπίνετον του. Διδτι θέτη προσέξετε στις δι άνθρωπος εἴτε γνωρίζεται πολλά, πιθ πολλά, καὶ πιθ πολλά εἴτε ξεχνᾶ μερικά πρόγματα η ξεχνᾶ πιθ πολλά καὶ πιθ πολλά, οὕτε μικράνει ώς Αύτοεπίγνωσις οὕτε μεγαλώνει.

Τώρα ποιδ μέρος του, εἶναι η Μδνιμη προσωπικότης Αύτοεπίγνωσις καὶ ποιδ μέρος του εἶναι η ἔκαστοτε προσωπικότης;

"Ωστε, προσωπικότης, εἶναι τοποχρονική ἔκφρασις τῆς Μονῆμου προσωπικότητος Αύτοεπίγνωσεως. "Ωστε η Μδνιμη προσωπικότης Αύτοεπίγνωσις εἶναι πού ἔκφριζει τὸν έαυτὸν της. "Ωστε εἶναι φαινόμενον μέσα στὸν Χρόνον καὶ τὸν Χώρων, η προσωπικότης Αύτοεπίγνωσις. "Η Μδνιμη προσωπικότης Αύτοεπίγνωσις δμως, εἶναι τὸ σταθερόν σημεῖον του" "Εγώ, εἶμαι, ἔγω, αὐτός πού ένσαρκώνεται.

Καὶ τώρα, τὸ Μδνιμον "Ατομον, ποῦ εύρισκεται; "Αφοῦ δικοτυπώνει καθημερινῶς κάθε μιᾶς ἀπὸ τές προσωπικότητες αὐτές τοῦ παρελθόντος, τοῦ παρδόντος καὶ θέτη δικοτυπώσουν καὶ οἱ τοῦ μέλλοντος προσωπικότητες; Ποῦ δικοτυπώνονται; Σ'έναν κεντρικόν σημεῖον πού δνομάζεται Μδνιμον "Ατομον καὶ ἔδρεύει μέσα στὴν Μδνιμην προσωπικότητα Αύτοεπίγνωσιν.

Πότε δι άνθρωπος ἔνθυμεῖται περασμένες ζωές; "Όταν σηκώσῃ τὸ σημεῖον τῆς Αύτοεπίγνωσεως έαυτοῦ του, ἔγω εἶμαι, λόγου χάριν δι Ανδρέας, πού γνωρίζει ώς έαυτὸν του την στιγμήν ἔκεινην, ώς παρδόν, καὶ μεταθέσει τὸ ἔγω, εἶμαι, ἔγω, καὶ εἰσέλθη μέσα εἰς τὸν έαυτὸν του Μδνιμη προσωπικότητα αύτοεπίγνωσιν, τότε μπορεῖ νῦν ἔνθυμηθεῖ. τὸ παρελθόν, διδτι ἔκει μέσα στὴν Μδνιμην προσωπικότητα Αύτοεπίγνωσιν καὶ τὸ Μδνιμον "Ατομο σάν μικροφύλμ, εύρισκονται δλαι αἰ έμπειρια καὶ λεπτομέρειες.

Τώρα ἔχομεν ἔξηγήσει πῶς ἔνθυμεῖται ένας. Ποῖος ἔνθυμεῖται δμως;

"Ἄς θυράνσωμεν, δι Τάκης τώρα, μετέθεσε την συνείδησίν του Αύτοεπίγνωσιν του, ἀπὸ τὸν Τάκη καὶ ωτίσσον δνομάζεται Τάκης, καὶ θέτη ἐπανέλθη μετά πού θέτη δη ἔκεινο εἰς την συνείδησιν Αύτοεπίγνωσιν, Τάκη, καὶ δεῖ διτι στὸ παρελθόν ήτο ένας κάποιος ἄλλος. "Ο Τάκης βλέπει, δι Τάκης, τώρα δμως, ώς Μδνιμη προσωπικότης Αύτοεπίγνωσις μὲν ἔνδυμασταν την παρούσαν προσωπικότηταν Αύτοεπίγνωσιν.

Δύτιο θέτη γίνη μάντιληπτόν, δταν γεφυρώσωμεν την συνείδησιν μεταξύ Μονῆμου προσωπικότητος Αύτοεπίγνωσεως καὶ παρούσης προσωπικότης αύτοεπίγνωσεως καὶ δοῦμεν διτι η σημερινή μας Αύτοεπίγνωσις μετά την γεφύρωσιν αύτην δρχέται νῦν ἔνθυμεῖται διειδήποτε θυράνσει ἀπὸ τὸ παρελθόν εἰς την Μδνιμην Προσωπικότητα αύτοεπίγνωσιν.

"Εγινα λέγει διδάσκαλος μάντιληπτός;

"Ωστε, σεῖς διδάσκαλος πάλιν δταν ἀποβάλλετε την έννοιαν του σημερινού σας δνομάτος καὶ ἔνδιαφερόντων καὶ συγκεντρωνῆτε εἰς τὸν έαυτὸν σας, ἔγω, εἶμαι, ἔγω, εἰσθε δι έσωτερος έαυτός.

"Ἄς θυράνσωμεν διτι, ἔχομεν έναν γύμνασμα μιᾶς διαδρομῆς τέτοιας πού λόγου χάριν δι δρομεύς θά πρέπη νῦν διανύση μίαν ἀπόστασιν σὲ δέκα ήμέρας. Μπορεῖ δι δρομεύς αὐτός σε κίθις μέραν νῦν κάμη, δεκαπέντε χιλιόμετρα. Στην διαδρομήν του τῶν δεκαπέντε αὐτῶν χιλιόμετρων, θέτη συναντήση πρόσωπα, θέτη πρόγματα, νῦν πέρη έμπειριες σὲ διαφορετικές χώρες, καὶ σὲ κάθε διαδρομήν του κάθε ήμέραν θέτη ἀλλέται καὶ ἔνδυμασταν. Κάμηνε την διαδρομήν την μίαν ήμέραν, ἔρχεται τελειώνει η μέρα του, ξεκυράζεται, ἀπο-

βάλλει τέ ένδυματά του, κοιμᾶται όλην τήν νύκτα, ξημερώνει, ένδυεται ἄλλα ένδυματα τῆς χώρας πού θά συνεχίσῃ τὸν δρόμον καὶ ἀρχίζεις νέες ἐμπειρίες, νέους τόπους, νέα πράγματα, νέα πρόσωπα. Μπορεῖ θά ξεχνᾶ τήν διαδρομήν τῆς προηγούμενης ήμέρας καὶ αὐτό συνεχίζεται, διότις πάντοτε δρομεύς, ἀλλά τώρα, ἀλλάσσουν οἱ ἐμπειρίες καὶ οἱ σχέσεις του μέτ τῷ διάφορῳ ἄτομα, καὶ ξεχνᾶ διέ νέο μπορέσῃ πληρέστερον νέο προσηλωθῆ εἰς τέ καθημερινό. Αύτος συμβαίνει μέτ τήν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν καὶ Μόνιμην Προσωπικότητα Λύτοεπίγνωσιν. 'Ο δρομεύς εἶναι ή Μόνιμη Προσωπικότης Λύτοεπίγνωσις. 'Ο δρομεύς κάθε μιᾶς ήμέρας εἶναι ή προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ή τοποχρονίκη. Πιθανόν νά τοῦ διαφορετικῶν δύναματα, μιᾶς κάθε μέρα πού περνᾷ.

***Ερώτησις:** Το Μόνιμον ἄτομον, μποροῦμεν νά το χαρακτηρίσωμεν ως τήν κεντρικήν ἀποθήκην τῆς Μονέμου Προσωπικότητος;

***Απάντησις:** Γιατί νά μήν εἶπωμεν καὶ τὸν ίδιον τὸν έαυτὸν τῆς Μονέμου προσωπικότητος ἀφοῦ εἶναι μέσα τῆς δλα ταῦτας τῆς δλα καὶ διαφορετικῶν δύναματα;

***Ερώτησις:** 'Η Μόνιμη προσωπικότης εἶναι Λύτοεπίγνωσις. Το Μόνιμον ἄτομον εἶναι Λύτοεπίγνωσις;

***Απάντησις:** 'Λασφαλῶς. Διετοι κτίζεται ἀπό Νόο καὶ ἔχομεν πεῖ δτοι μέσα στο Μόνιμον ἄτομον εἶναι στήν πληρότητά του το κάθε τι πού περικλεῖται ή θεία Πανσοφία, Παντοδυναμία καὶ Παναγαθότης, διαφορετικῶν δέν θά ἔγινετο ή δρεῇ ἀποτύπωσις.

***Ερώτησις:** 'Ο Νόος μπορεῖ νά χαρακτηρίσθῃ ως Λύτοεπίγνωσις.

***Απάντησις:** "Οχι, ως συνείδησις.

***Ερώτησις:** Μποροῦμεν νά δονομάσωμεν το Μόνιμον ἄτομον μέτ τήν καρτέλλαν τῆς Μονέμου Προσωπικότητος;

***Απάντησις:** 'Αν εἰς τήν καρτέλλαν αὐτήν ἔχομεν καὶ τήν εὔθυνην, νας, δχι μόνον μνήμη, ἀνάμνησιν, ἀλλά καὶ εύθυνην.

Πάρτε βαθειάν εἰσπνοήν.

Αἰσθάνεσθε μέσα στο ύλικόν σας σῶμα δλον. "Οχι στόν κινητικόν αἴθέρα, διετοι δέν θά αἰσθανθῆτε καμμίαν κένησιν πουθενά ἀφοῦ εἶσθε μέσα σέ δλον σας το ύλικόν σῶμα.

Νοιώθετε δτοι εἶσθε μέσα στο ύλικόν σας σῶμα. "Ωστε, εἶσθε μόνον εἰς τὸν αἰσθησιακὸν αἴθέρα τοῦ ύλικοῦ σας σῶματος,

Χωρίς νά το δέλετε τώρα πού εἶσθε στόν αἰσθησιακὸν αἴθέρα τοῦ ύλικοῦ σας σῶματος, εἶσθε εἰς τὸν έαυτὸν σας Λύτοεπίγνωσιν. Ποῖον; Τήν παροῦσαν προσωπικότητα ή τήν Μόνιμην Προσωπικότητα. Σκεψήσθε. Εἶσθε μέσα στο ύλικόν σας σῶμα σδν μία αὐτοεπίγνωσις μία συνείδησις.

Αύτη ή συνείδησις τι εἶναι αὐτήν τήν στιγμήν; 'Ο έαυτός σας παροῦσα προσωπικότης ή ή Μόνιμη προσωπικότης Λύτοεπίγνωσις;

"Άρκετο. Νά το συζητήσωμεν.

"Στῶμαν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".